

7. edycja kampanii Servier – Raport 2026

Glejak. Choruję. Jestem...

Raport o społecznym postrzeganiu glejaka w Polsce

Przygotowany przez :

SERVIER POLSKA

Dowiedz się więcej :

WWW.WYLACZRKA.PL/GLEJAK

Ewa Ciepałowicz

ESG & Internal Communication Manager
Koordynatorka kampanii
"Servier – Wyłącz Raka"

Dlaczego rozmawiamy o **glejaku**?

Każda edycja kampanii „**Servier – Wyłącz Raka**” powstaje po to, by zwracać uwagę na tematy ważne dla pacjentów i ich bliskich. W tym roku postanowiliśmy mówić o glejaku – chorobie, która wciąż pozostaje mało obecna w społecznej świadomości, choć każdego roku zmienia życie tysięcy osób i ich rodzin.

Rozmawiając z pacjentami, ekspertami i organizacjami pacjenckimi, usłyszeliśmy coś bardzo ważnego. W przypadku glejaka wyzwaniem jest nie tylko sama choroba i skutki jej leczenia. Równie istotne okazuje się to, jak wygląda codzienne życie po diagnozie – praca, relacje z bliskimi, poczucie samodzielności, plany na przyszłość i potrzeba zachowania własnej tożsamości.

Dlatego tegoroczna kampania „Widzimy się jutro. Glejak. Choruję. Jestem...” nie opowiada wyłącznie o chorobie. Opowiada przede wszystkim o człowieku.

Chcieliśmy lepiej zrozumieć, jak glejaka postrzegają Polacy. Czy wiedzą, kogo może dotknąć? Czy rozumieją, z jakimi wyzwaniami mierzą się pacjenci? Czy potrafią ich wspierać? Odpowiedzi na te pytania przynosi ogólnopolskie badanie opinii społecznej poświęcone postrzeganiu glejaka w Polsce, którego wyniki prezentujemy w tym raporcie.

Wyniki pokazują coś budującego. Polacy są gotowi okazywać wsparcie i empatię. Jednocześnie wielu z nas wciąż nie wie, jak rozmawiać o tej chorobie i jak wspierać osoby, które z nią żyją. To właśnie tę lukę chcemy wspólnie wypełniać – poprzez edukację, rozmowę i oddawanie głosu tym, których temat dotyczy najbardziej.

Wierzimy, że większa wiedza prowadzi do większego zrozumienia. A zrozumienie pozwala dostrzec nie tylko chorobę, ale przede wszystkim człowieka. Bo za każdą diagnozą jest ktoś, kto nadal ma swoje plany, obowiązki, relacje i marzenia. Ktoś, kto chce móc powiedzieć: widzimy się jutro.

Zapraszam do lektury raportu.

WSTĘP

Glejak to jeden z najpoważniejszych nowotworów mózgu. Dotyka rocznie blisko 1800 Polaków – często młodych, aktywnych zawodowo, wychowujących dzieci. Choroba, która zmienia wszystko, bywa jednak niewidoczna dla otoczenia. Pacjent może wyglądać normalnie i jednocześnie zmagać się z zaburzeniami pamięci, mowy, równowagi, z lękiem i chronicznym zmęczeniem.

W kwietniu 2026 roku przeprowadziliśmy pierwsze ogólnopolskie badanie opinii społecznej poświęcone postrzeganiu glejaka. Wzięło w nim udział 1011 dorosłych Polaków – reprezentatywna próba mieszkańców kraju. Zapytaliśmy ich o wiedzę na temat choroby, o to, jak wyobrażają sobie codzienność pacjenta, czego się boją i jak chcieliby reagować.

Zapytaliśmy ich o wiedzę na temat choroby, o to, jak wyobrażają sobie codzienność pacjenta, czego się boją i jak chcieliby reagować.

Wyniki są ważne. Polacy chcą wiedzieć więcej i są gotowi wspierać. Ale brakuje im wiedzy, jak to robić. Ten raport jest próbą wypełnienia tej luki.

Wprowadzenie do badania

Badanie

Badanie zostało przeprowadzone w dniach 24–27 kwietnia 2026 roku metodą ankiety online (CAWI) na reprezentatywnej, losowo-kwotowej próbie 1011 dorosłych mieszkańców Polski.

O co pytaliśmy Polaków?

- Glejak oczami Polaków – pytania, które postawiliśmy
- Jak dużo Polacy wiedzą o glejaku i skąd czerpią tę wiedzę?
- Czy wiemy, że glejak może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo?
- Czy rozumiemy, że choroba może być niewidoczna dla otoczenia i co tak naprawdę kryje się za tym "normalnym" wyglądem?
- Jak wyobrażamy sobie wpływ glejaka na pracę, rodzinę, emocje i codzienne życie?
- Czy jesteśmy gotowi wspierać i czy wiemy, jak to robić?
- Co myślimy o roli pracodawców wobec pracowników z diagnozą?

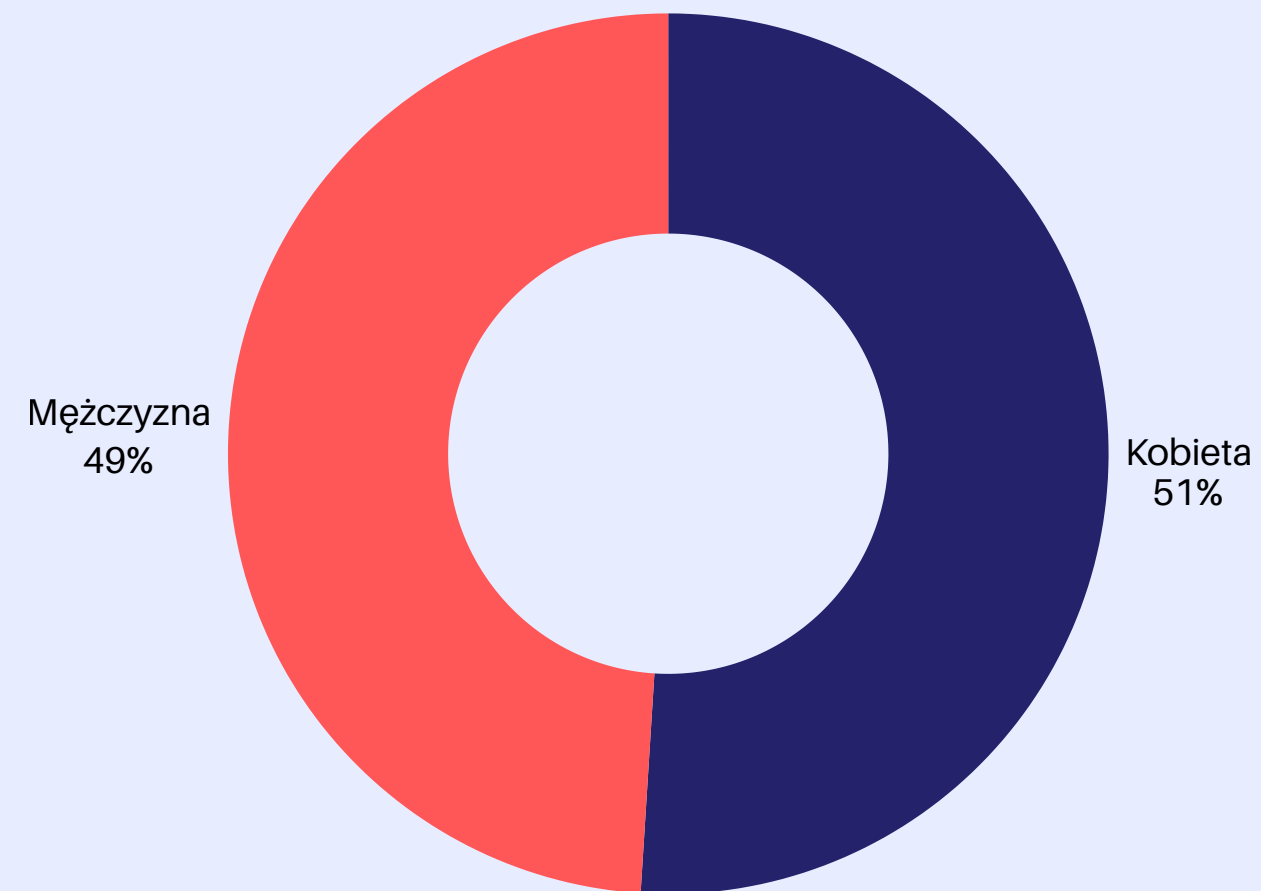

Wprowadzenie

Charakterystyka próby N=1011

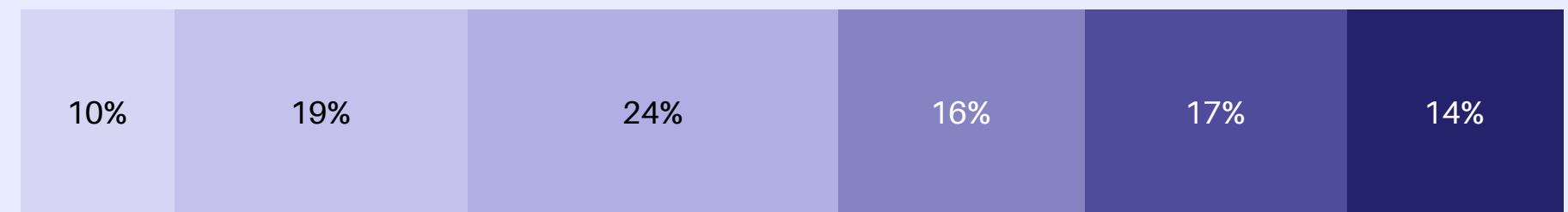
Płeć

● Kobieta ● Mężczyzna

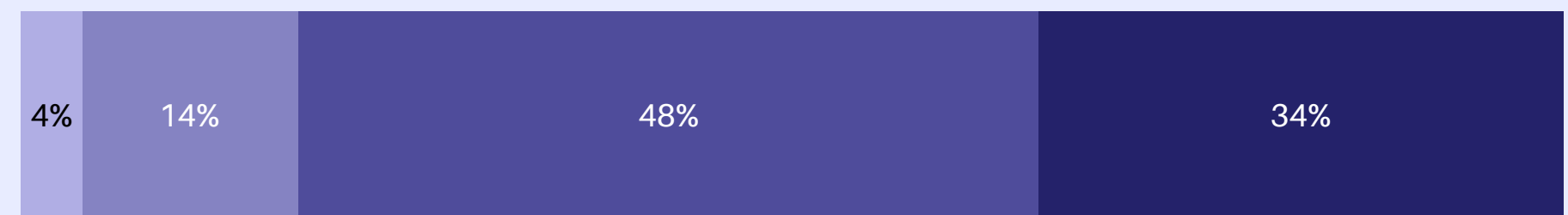
Wiek

● 18-24 ● 25-34 ● 35-44 ● 45-54 ● 55-64 ● 65+

Wykształcenie

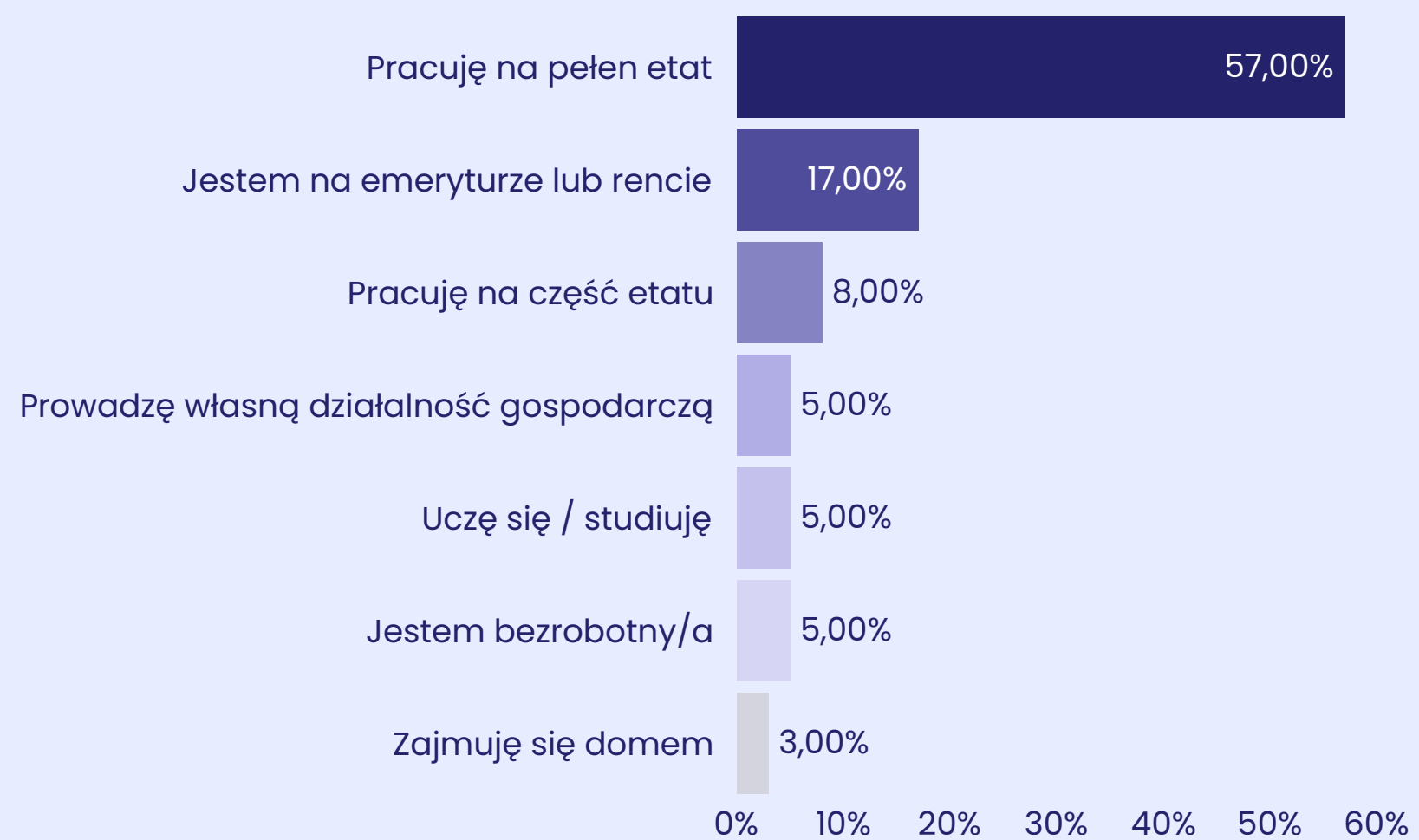
● Podstawowe\gimnazjalne ● Zawodowe ● Średnie ● Wyższe

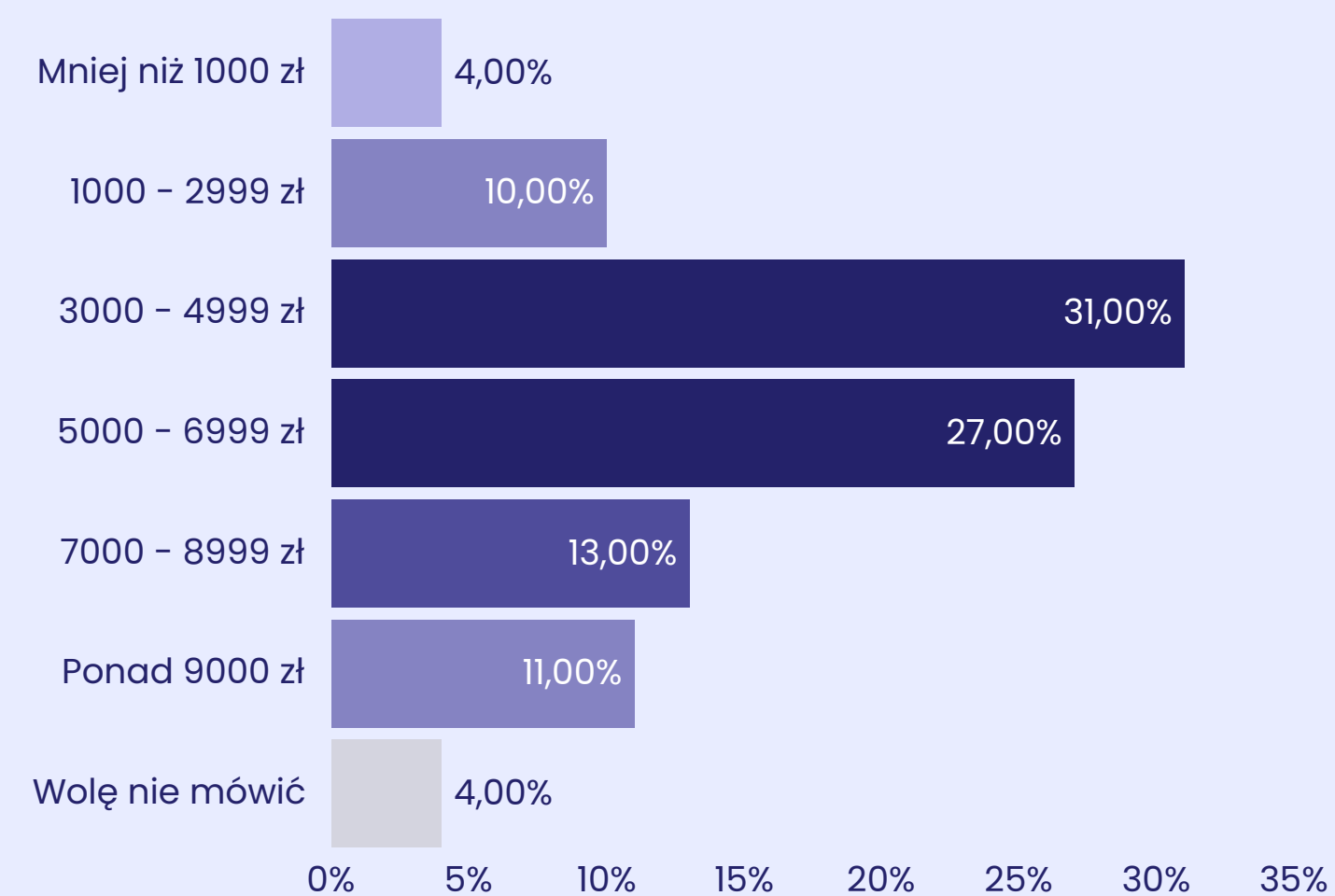
Wprowadzenie

Charakterystyka próby N=1011

Sytuacja zawodowa

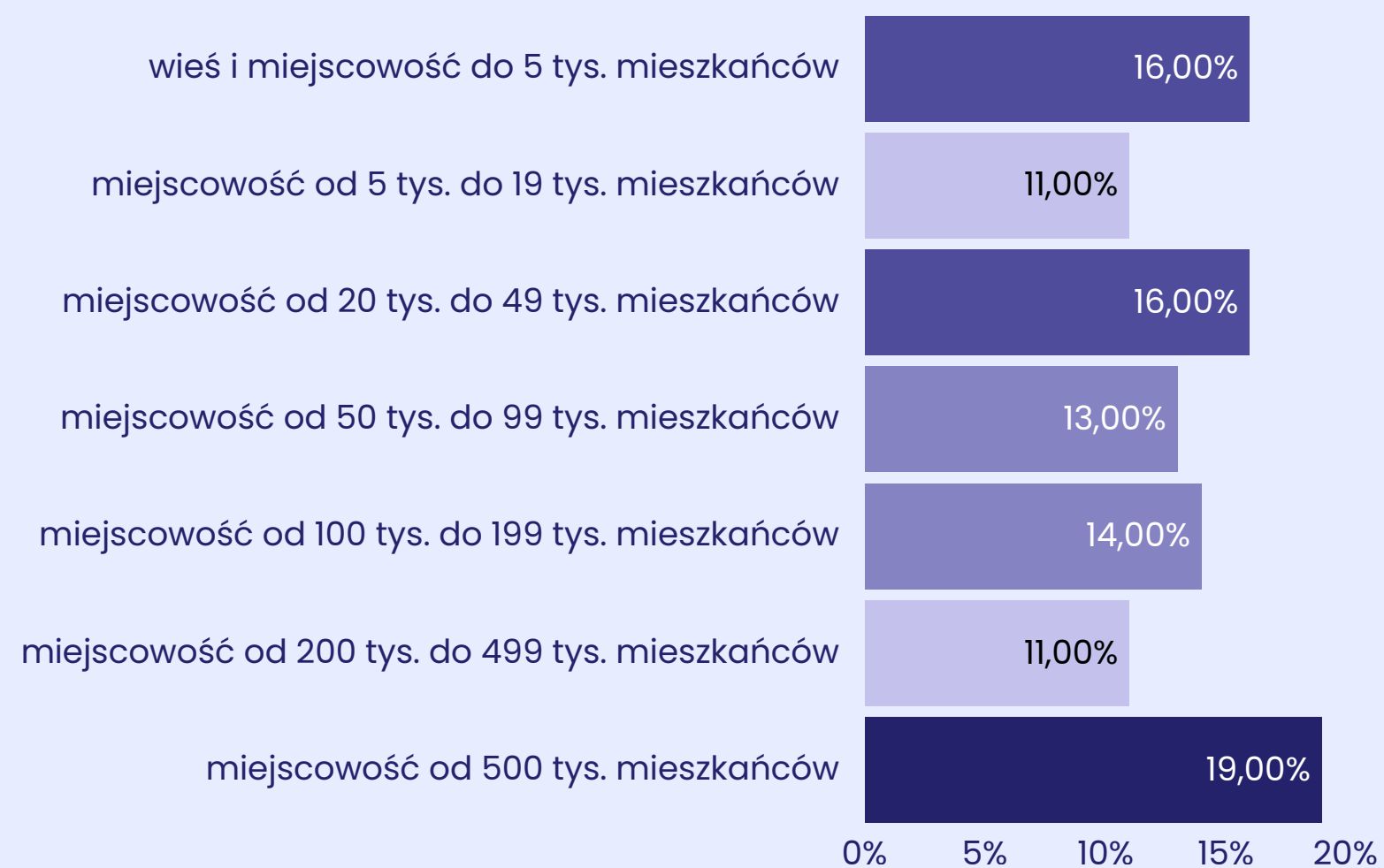
Miesięczny dochód netto

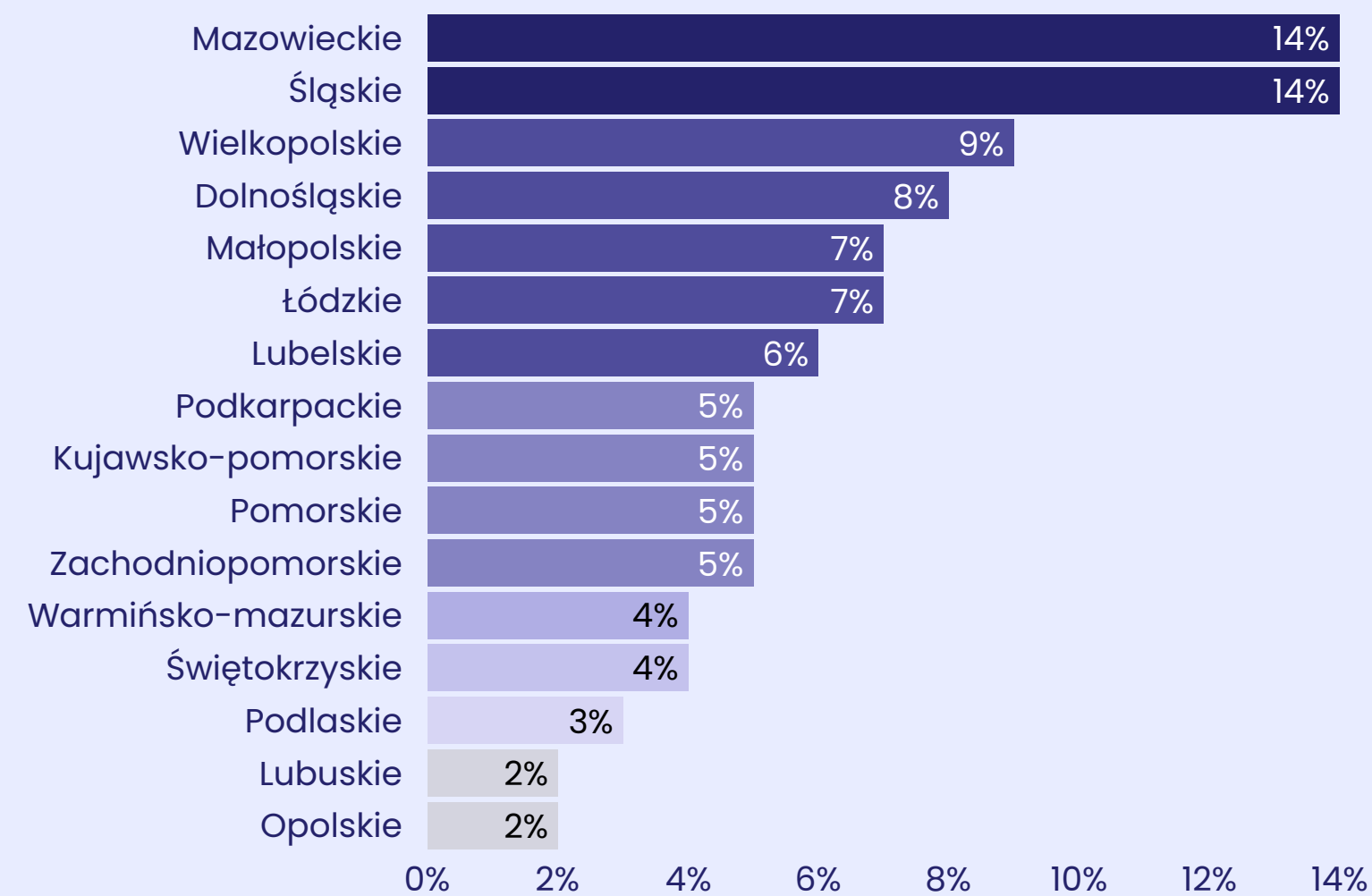
Wprowadzenie

Charakterystyka próby N=1011

Wielkość miejscowości

Województwo

Wnioski

WNIOSKI

Wyniki pokazują, że glejak funkcjonuje w świadomości społecznej jako choroba poważna, budząca lęk i wymagająca wsparcia, ale jednocześnie wiedza o niej jest niepełna i często deklaratywna. Najmocniejszym wnioskiem jest luka między ogólną empatią a praktyczną kompetencją: badani chcą większej obecności tematu w przestrzeni publicznej, rozumieją potrzebę elastyczności i wsparcia, ale znacznie rzadziej wiedzą, jak realnie zachować się wobec osoby z diagnozą.

Silnym polem do komunikacji jest niewidoczność choroby. Większość badanych akceptuje, że osoba z glejakiem może wyglądać „normalnie”, a jednocześnie doświadczać poważnych ograniczeń, ale nie wszyscy potrafią przełożyć tę wiedzę na konkretne objawy i codzienne konsekwencje. To tworzy przestrzeń dla edukacji o pamięci, koncentracji, zmęczeniu, równowadze, mowie, emocjach i samodzielności – czyli o tych obszarach, które decydują o funkcjonowaniu pacjenta, a często pozostają niewidoczne dla otoczenia.

W komunikacji warto wyraźnie różnicować grupy odbiorców. Kobiety częściej dostrzegają konsekwencje choroby i częściej wskazują potrzebę wsparcia, więc mogą być naturalną grupą wzmacniającą przekaz empatyczny i edukacyjny. Najmłodszy wymagają prostszego, bardziej konkretnego języka i kanałów cyfrowych, ponieważ rzadziej deklarują znajomość choroby oraz rzadziej rozumieją niewidzialność objawów. Mieszkańcy największych miast częściej wykazują wyższą świadomość, podczas gdy mniejsze miejscowości mogą wymagać bardziej podstawowej edukacji.

Wnioski

01

Glejak jest rozpoznawalny, ale wiedza pozostaje powierzchowna

43% badanych deklaruje, że zna schorzenie dość lub bardzo dobrze, ale większa grupa – 44% – jedynie o nim słyszała, nie wiedząc, czym jest. Największą lukę świadomościową widać wśród najmłodszych, w grupie 18–24 lata 29% nigdy nie słyszało o glejaku, podczas gdy w grupie 65–74 lata tylko 6%.

02

Społeczeństwo widzi deficyt wiedzy i chce większej obecności tematu w przestrzeni publicznej

74% respondentów zgadza się, że społeczeństwo ma zbyt małą wiedzę o glejaku (T2B), a 77% uważa, że o glejaku powinno się mówić częściej w przestrzeni publicznej (T2B).

03

Kobiety częściej dostrzegają społeczne i życiowe konsekwencje choroby

W wielu kluczowych obszarach kobiety deklarują wyższą świadomość niż mężczyźni: 80% kobiet vs 67% mężczyzn zgadza się, że glejak może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo, dodatkowo 84% vs 71% widzi wpływ na emocje, relacje i życie rodzinne, a 79% vs 67% rozumie, że osoba chora może wyglądać „normalnie”, a jednocześnie zmagać się z poważnymi ograniczeniami (T2B).

Wnioski

04

W dużych miastach częściej widoczna jest pełniejsza świadomość konsekwencji choroby

W miejscowościach 500 tys. 83% zgadza się, że glejak może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo, wobec 66% na wsi i w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców (T2B). Również trudność zauważenia objawów częściej dostrzegają mieszkańcy największych miast – 73% vs 54% na wsi/do 5 tys. (T2B).

05

Objawy glejaka są często niewidoczne dla otoczenia

73% badanych zgadza się, że osoba chorująca na glejaka może wyglądać „normalnie”, a jednocześnie zmagać się z poważnymi ograniczeniami (T2B), a 50% wybiera twierdzi opisując objawy, że mogą one być niewidoczne dla otoczenia.

06

Najmłodszy rzadziej widzą w glejaku chorobę niewidoczną na pierwszy rzut oka

50% osób w wieku 18–24 lata zgadza się, że objawy glejaka mogą być trudne do zauważenia przez otoczenie (T2B), wobec 66% w całej próbie i 70% w grupie 45–54 lata. To jedna z większych luk edukacyjnych.

Wnioski

07

Najsilniej rozpoznawane objawy to funkcje poznawcze i neurologiczne

60% wskazuje problemy z pamięcią i koncentracją, 53% zaburzenia równowagi i koordynacji, 51% przewlekłe zmęczenie i osłabienie, a 49% trudności w mówieniu lub rozumieniu. Kobiety częściej niż mężczyźni wskazują większość ograniczeń.

08

Chroba jest postrzegana nie tylko medycznie, ale również emocjonalnie i społecznie

77% badanych zgadza się, że glejak wpływa nie tylko na zdrowie fizyczne, lecz także na emocje, relacje i życie rodzinne (T2B). W pytaniu wielokrotnego wyboru 59% wskazuje wpływ choroby na poziom energii i codzienne funkcjonowanie, 57% na samopoczucie emocjonalne, 55% na pracę lub naukę i 53% na życie rodzinne.

09

Wsparcie dla chorych osób jest traktowane bardzo szeroko

Najczęściej wskazywane formy wsparcia to pomoc rodziny lub bliskich w codziennych sprawach (62%), dodatkowy czas na leczenie i rekonwalescencję (58%), wsparcie psychologiczne (58%) oraz większa wyrozumiałość przełożonych i współpracowników (53%). Rozwiązania stricte organizacyjne, jak praca zdalna/hybrydowa (46%) czy elastyczne godziny pracy (40%), są ważne, ale nie dominują samodzielnie.

Wnioski

10

Akceptacja elastycznego wsparcia pracodawców jest bardzo wysoka

77% respondentów zgadza się, że pracodawcy powinni zapewniać elastyczne rozwiązania osobom z diagnozą glejaka (T2B), przy zaledwie 6% sprzeciwu (B2B).

11

Praca po diagnozie jest możliwa, ale muszą zostać spełnione pewne warunki

61% badanych wybiera którąś z odpowiedzi „tak, ale...” – przy niewielkich objawach lub we wczesnym stadium (25%), po dostosowaniu pracy (24%) albo okresowo, np. między etapami leczenia (12%). Tylko 10% uważa, że osoba z diagnozą może pracować bez większych ograniczeń, a 11% sądzi, że w większości przypadków nie jest to możliwe.

12

Największy problem nie leży w akceptacji, lecz w braku pewności, jak pomagać

53% czułoby się komfortowo, gdyby osoba chorująca na glejaka była ich współpracownikiem (T2B), ale tylko 41% deklaruje, że wiedziałoby, jak okazać wsparcie. Jednocześnie 33% przyznaje, że obawiałoby się kontaktu, bo nie wiedziałoby, jak się zachować (T2B), a 23% nie czuje kompetencji we wsparciu takiej osoby (B2B dla stwierdzenia „wiedział/abym, jak okazać wsparcie”).

Wnioski

13

Najbardziej wiarygodnym źródłem informacji pozostają lekarze, ale komunikacja nie powinna ograniczać się do ekspertów

57% wskazuje lekarzy specjalistów jako preferowane źródło wiedzy. Dalej są historie pacjentów i ich rodzin (42%) oraz strony instytucji publicznych lub medycznych (40%). Organizacje pacjenckie i fundacje wskazuje 29%, media tradycyjne 28%, media społecznościowe 28%, a podcasty/webinary/wywiady z ekspertami 25%. Istotny jest również podział wiekowy. Osoby 65–74 lata częściej wybierają lekarzy specjalistów (73%) i organizacje pacjenckie/fundacje (37%), natomiast najmłodsi 18–24 lata wyraźnie częściej wskazują media społecznościowe (42%) oraz materiały edukacyjne od pracodawców lub programy workplace (32%).

Wiemy. Czujemy. Ale czy potrafimy pomóc?

Badanie pokazuje wyraźny obraz: glejak jest w polskiej świadomości chorobą poważną i budzącą lęk, ale wiedza o niej pozostaje powierzchowna. Blisko połowa Polaków słyszała o glejaku, nie wiedząc jednak, czym dokładnie jest. Tylko co dwudziesty badany deklaruje, że zna tę chorobę bardzo dobrze.

To nie jest wyłącznie problem informacji. To problem odległości — glejak kojarzy się z czymś ekstremalnym, dalekim, dotyczącym "innych". Tymczasem badanie ujawnia, że choroba ta może dotknąć każdego: trzy czwarte Polaków zgadza się, że glejak może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo.

Najmocniejszym odkryciem badania jest napięcie między empatią a kompetencją. Polacy chcą wspierać — ale nie wiedzą, jak. 53% czułoby się komfortowo pracując z osobą chorą na glejaka. Tylko 41% wiedziałoby jednak, jak jej pomóc. To luka, która ma realne konsekwencje w życiu zawodowym i rodzinnym pacjentów.

Równie ważna jest niewidoczność choroby: **73% badanych rozumie, że osoba z glejakiem może wyglądać normalnie, a jednocześnie zmagać się z poważnymi ograniczeniami** — problemami z pamięcią, koncentracją, mową, równowagą, nastrojem. Jednak przekucie tej wiedzy w konkretne zachowania wobec osoby z diagnozą wciąż stanowi wyzwanie dla większości z nas.

Glejak w Polsce. Liczby, które warto znać.

74%

Polaków uważa, że o glejaku powinno się mówić częściej w przestrzeni publicznej.

73%

Wie, że chory na glejaka może wyglądać normalnie i jednocześnie zmagać się z poważnymi ograniczeniami.

74%

Zgadza się, że glejak może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo.

77%

Uważa, że pracodawcy powinni zapewniać elastyczne rozwiązania osobom z diagnozą.

53%

Czułoby się komfortowo pracując z osobą chorą na glejaka, ale tylko **41%** wiedziałoby, jak jej pomóc.

44%

Polaków słyszało o glejaku, ale nie wie, czym dokładnie jest.

Szczegółowe wyniki badania

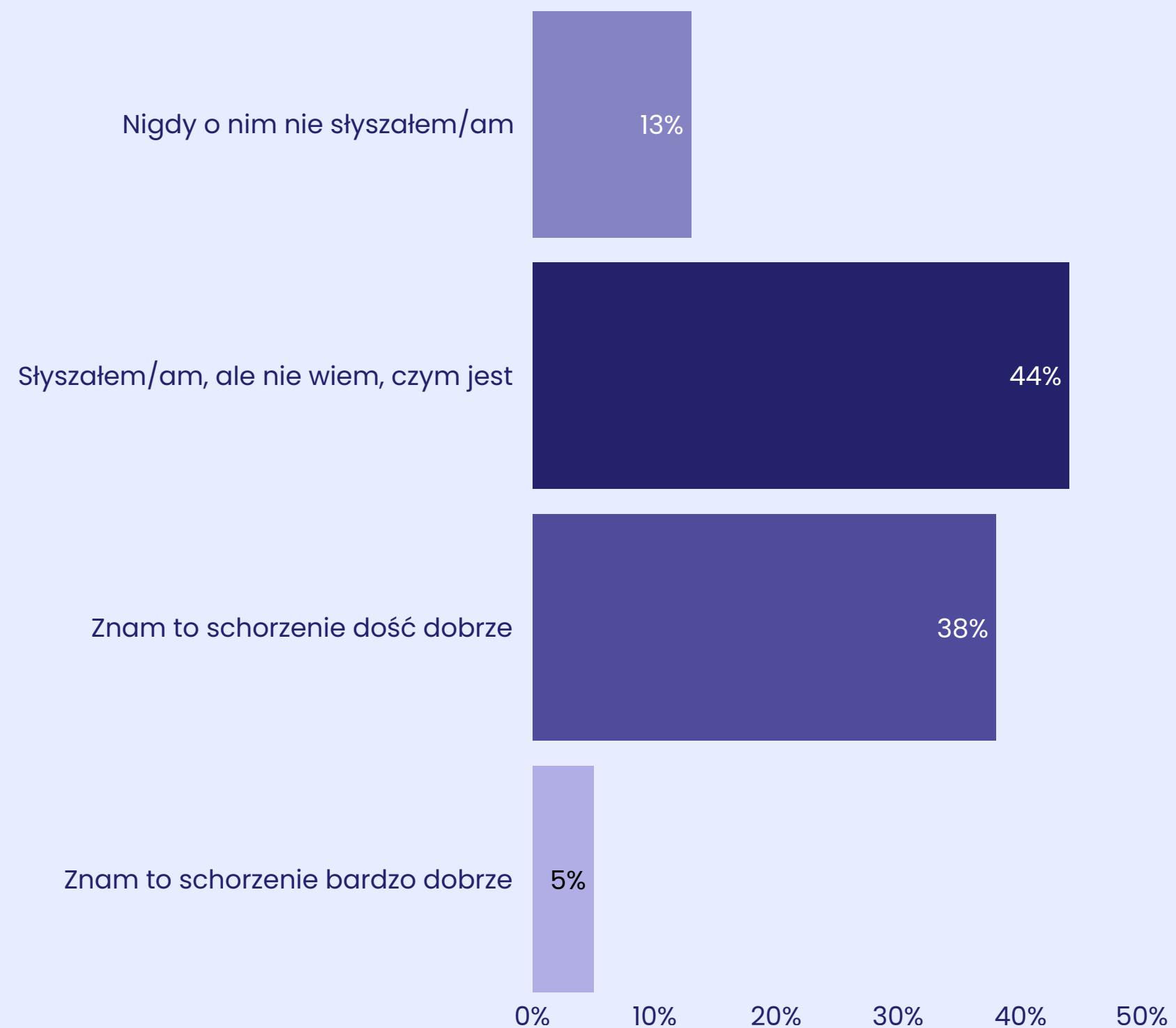
Świadomość

Znajomość ogólna

Znajomość tego schorzenia wykazuje 43% respondentów – łącznie odpowiedzi znam to schorzenie dość dobrze oraz znam to schorzenie bardzo dobrze.

Podobny odsetek uczestników badania deklaruje, że **słyszało o glejaku, ale nie wiedzą czym dokładnie jest (44%)**.

W jakim stopniu jesteś zaznajomiony/a ze schorzeniem, jakim jest glejak?

Świadomość

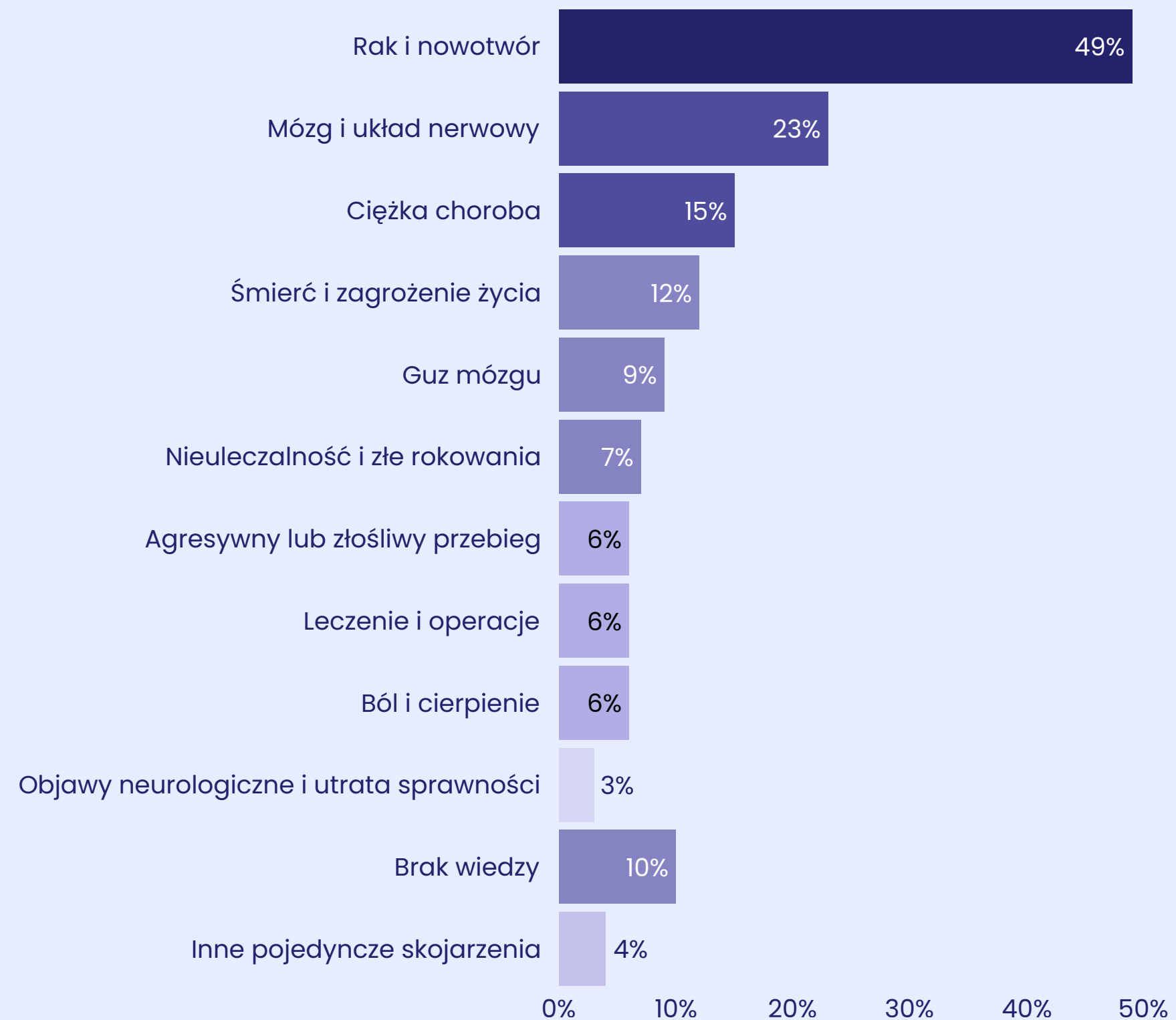
Skojarzenie z glejakiem

U blisko połowy respondentów choroba taka jak **glejak kojarzy się bezpośrednio z nowotworem i rakiem (49%)**. Często wymieniane są również organy/układy w organizmie, na które wpływa choroba – mózg i układ nerwowy (23%).

15% uczestników badania łączy glejaka z ciężką chorobą, 12% ze śmiercią i zagrożeniem życia, 9% z guzem mózgu, a dodatkowe 7% z nieuleczalnością i złymi rokowaniami.

10% badanych osób deklaruje nie potrafi skojarzyć glejaka z niczym konkretnym (deklaracje brak wiedzy).

Z czym kojarzy Ci się choroba taka jak glejak lub guz mózgu?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

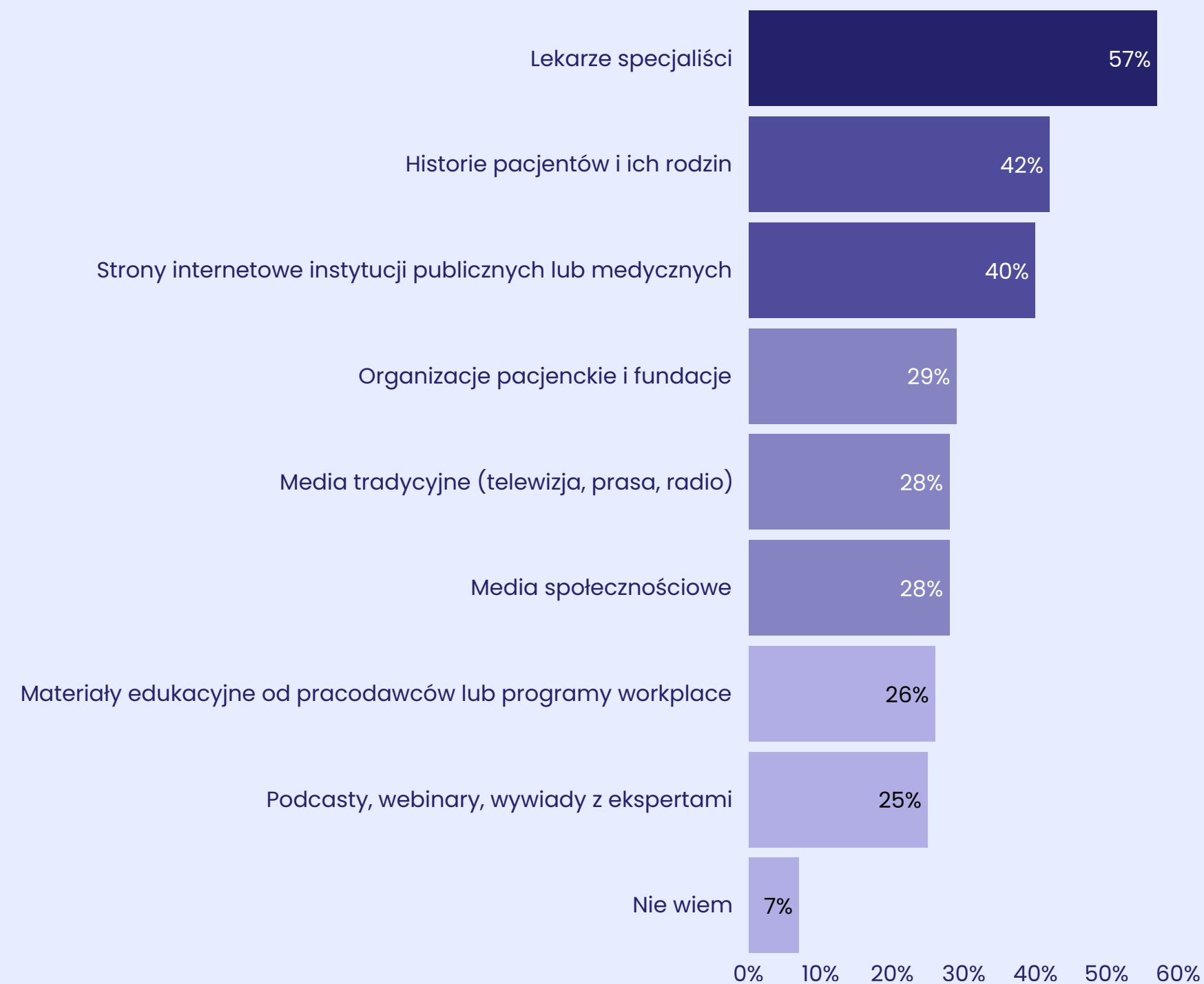
Świadomość

Źródła wiedzy

Wiedzę na temat glejaka i życia z tą chorobą respondenci **najchętniej czerpaliby od lekarzy specjalistów (57%)**.

Ważnym źródłem dla tego rodzaju wiedzy są również wg wskazań uczestników badania historie pacjentów i ich rodzin (42%) oraz strony internetowe instytucji publicznych lub medycznych (40%).

Z jakich źródeł najchętniej czerpał(a)byś informacje na temat glejaka i życia z tą chorobą?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

Postrzeżanie

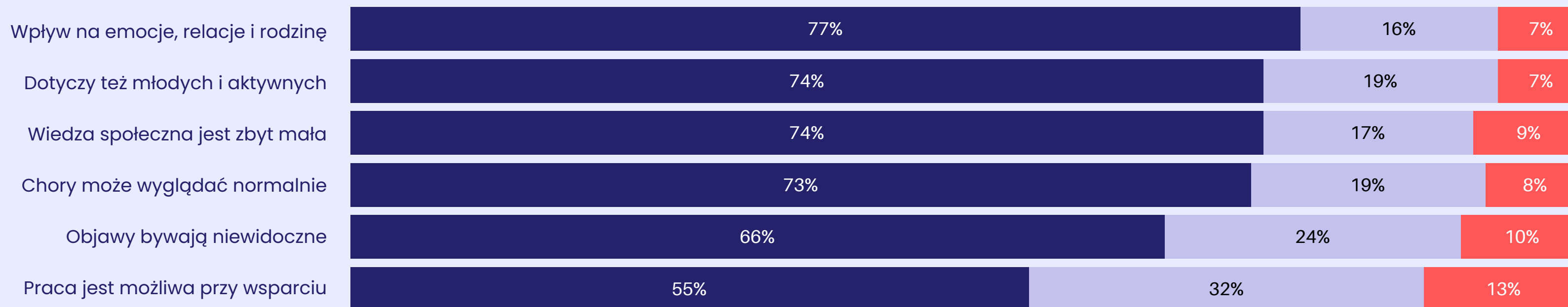
Percepcja choroby

Według respondentów **glejak wpływa nie tylko na zdrowie fizyczne, ale także na emocje, relacje i życie rodzinne**, a sama choroba może dotyczyć osób młodych i aktywnych zawodowo, które mogą wyglądać „normalnie”, a jednocześnie zmagać się z poważnymi ograniczeniami (kolejno 77% i 74% T2B).

Uczestnicy badania uważają dodatkowo, że społeczeństwo ma zbyt małą wiedzę na temat glejaka (73% T2B).

Na ile zgadzasz się z poniższymi stwierdzeniami dotyczącymi glejaka?

● zdecydowanie i raczej się zgadzam ● ani się zgadzam ani się nie zgadzam ● zdecydowanie i raczej się nie zgadzam

* Wykres przedstawia odpowiedzi wg skali 1-5, gdzie 1 oznacza „zdecydowanie się nie zgadzam”, a 5 „zdecydowanie się zgadzam”

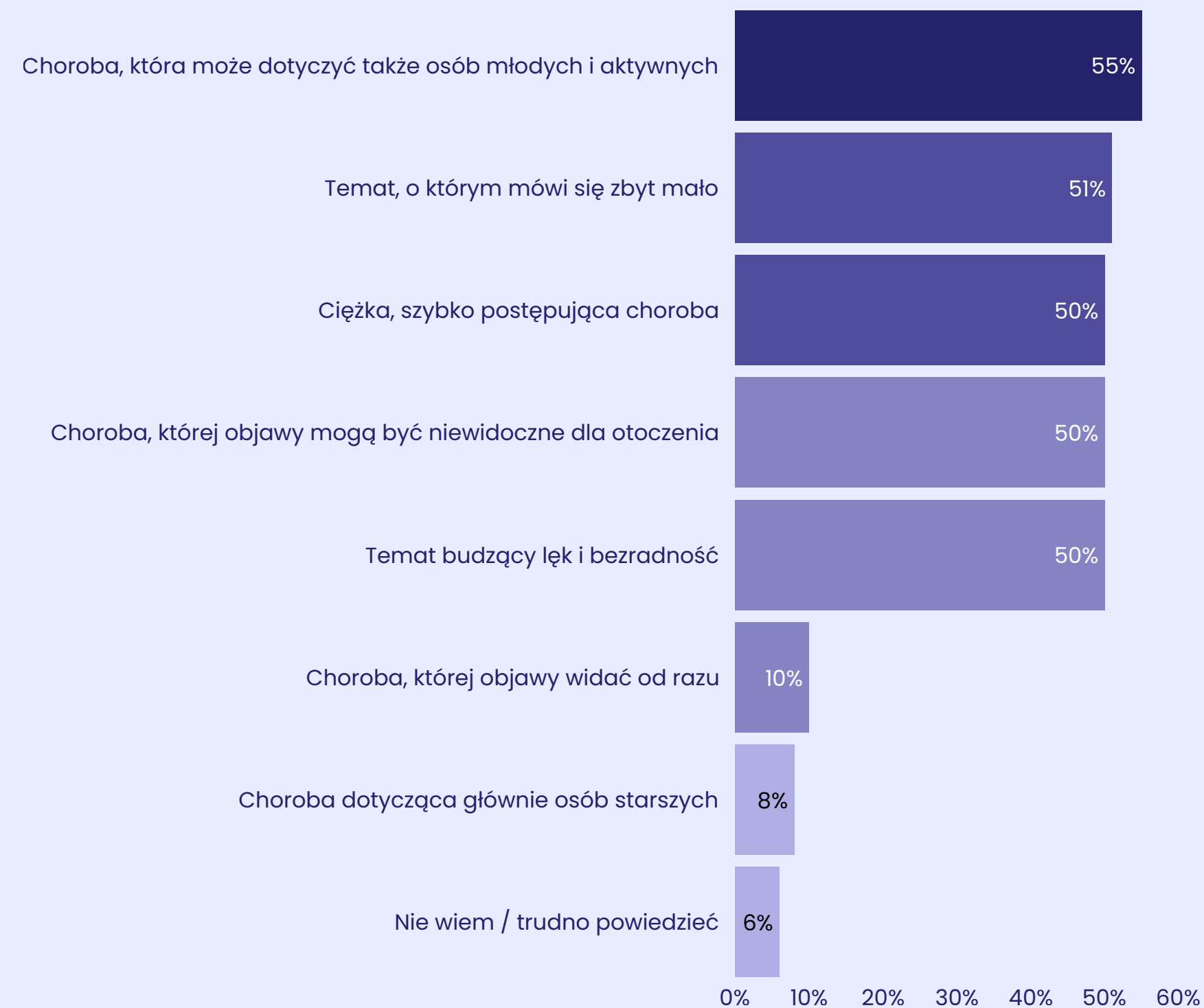
Postrzeżanie

Percepcja chorych na glejaka

Glejak jest dla respondentów chorobą, która może **dotyczyć również młodych i aktywnych osób** i tematem, o którym mówi się zbyt mało, temat może budzić lęk i bezradność (odpowiednio 55%, 51% i 50%).

Połowa uczestników badania uznaje glejaka za **chorobę ciężką, szybko postępującą, której objawy mogą być niewidoczne dla otoczenia**.

Które z poniższych stwierdzeń najlepiej opisują Twoje skojarzenia z glejakiem?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

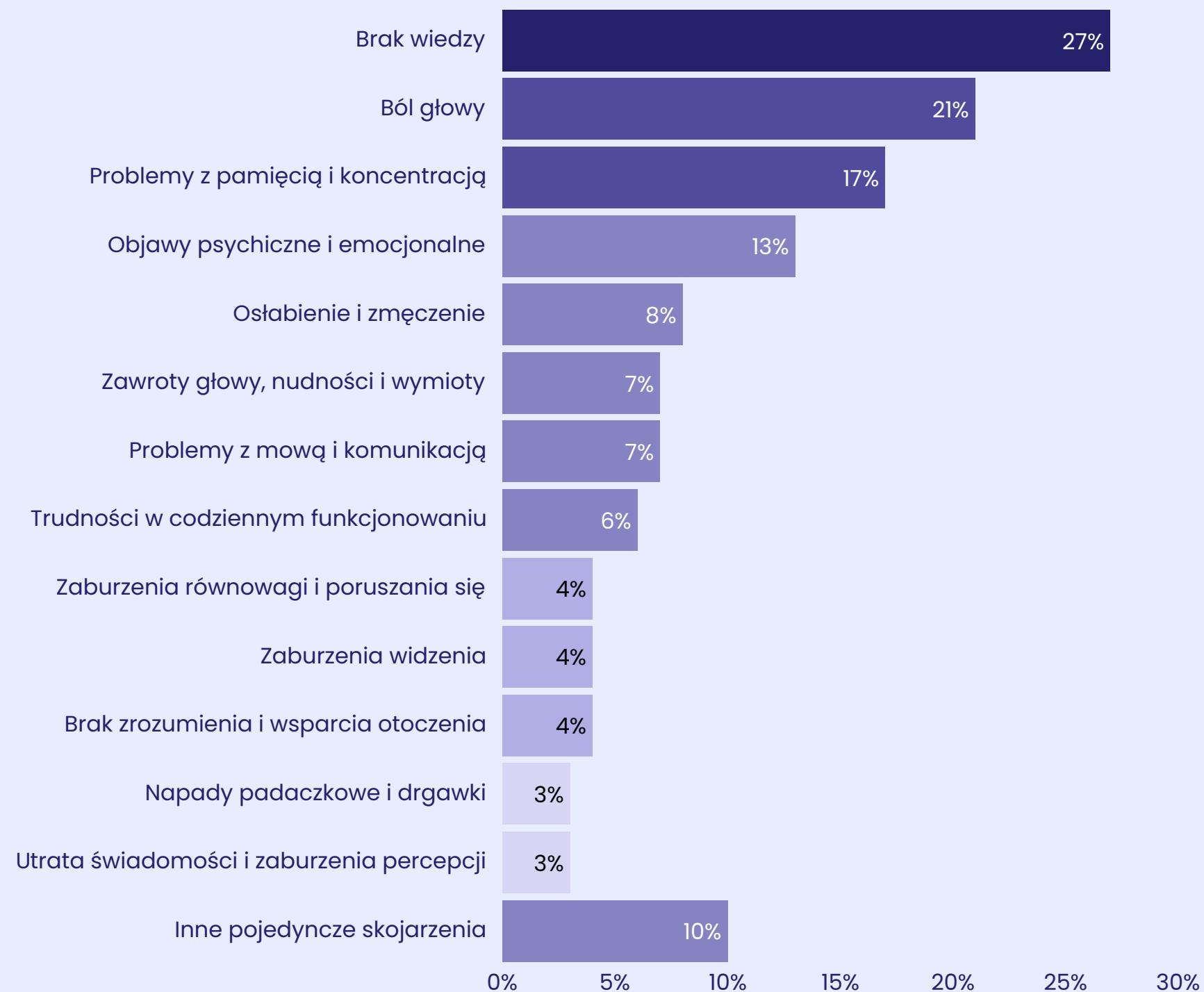
Postrzeżanie

Trudności związane z glejakiem

Uczestnicy badania najczęściej **nie wiedzą jakich trudności może doświadczyć osoba chorująca na glejaka (27%)**.

Wśród najczęściej wskazywanych, konkretnych elementów odnajdziemy bóle głowy, problemy z pamięcią i koncentracją oraz objawy psychiczne i emocjonalne (kolejno 21%, 17% i 13%).

Jakich trudności może doświadczać osoba chorująca na glejaka, nawet jeśli choroba nie jest widoczna z zewnątrz/na pierwszy rzut oka?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

Postrzeżanie

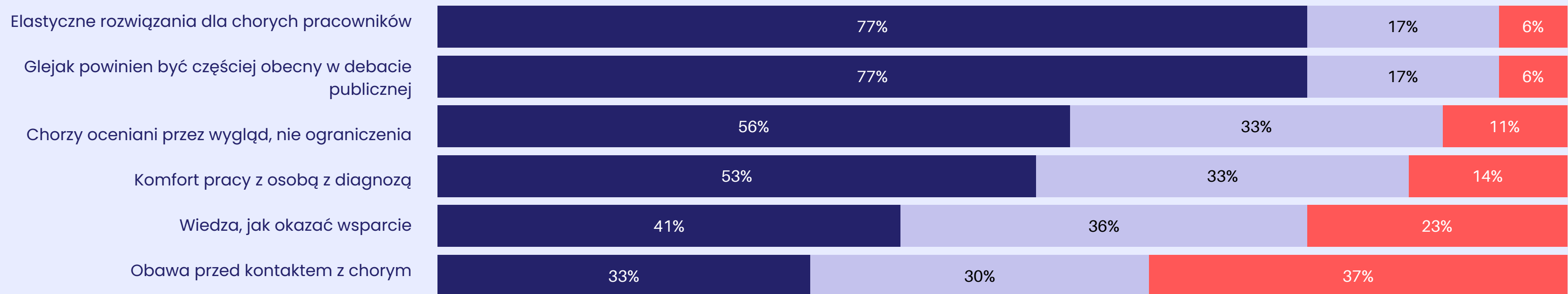
Spółeczny odbiór choroby

Respondenci są zadania, że **pracodawcy powinni zapewniać elastyczne rozwiązania osobom chorym na glejaka**, a o samej chorobie **powinno się mówić więcej w przestrzeni publicznej** (w obu przypadkach 77% T2B).

33% uczestników badania obawiałoby się kontaktu z osobą chorą na glejaka, bo nie wiedziałoby jak się zachować (B2B).

Na ile zgadzasz się z poniższymi stwierdzeniami dotyczącymi glejaka?

● zdecydowanie i raczej się zgadzam (T2B) ● ani się zgadzam ani się nie zgadzam ● zdecydowanie i raczej się nie zgadzam (B2B)

* Wykres przedstawia odpowiedzi wg skali 1-5, gdzie 1 oznacza „zdecydowanie się nie zgadzam”, a 5 „zdecydowanie się zgadzam”

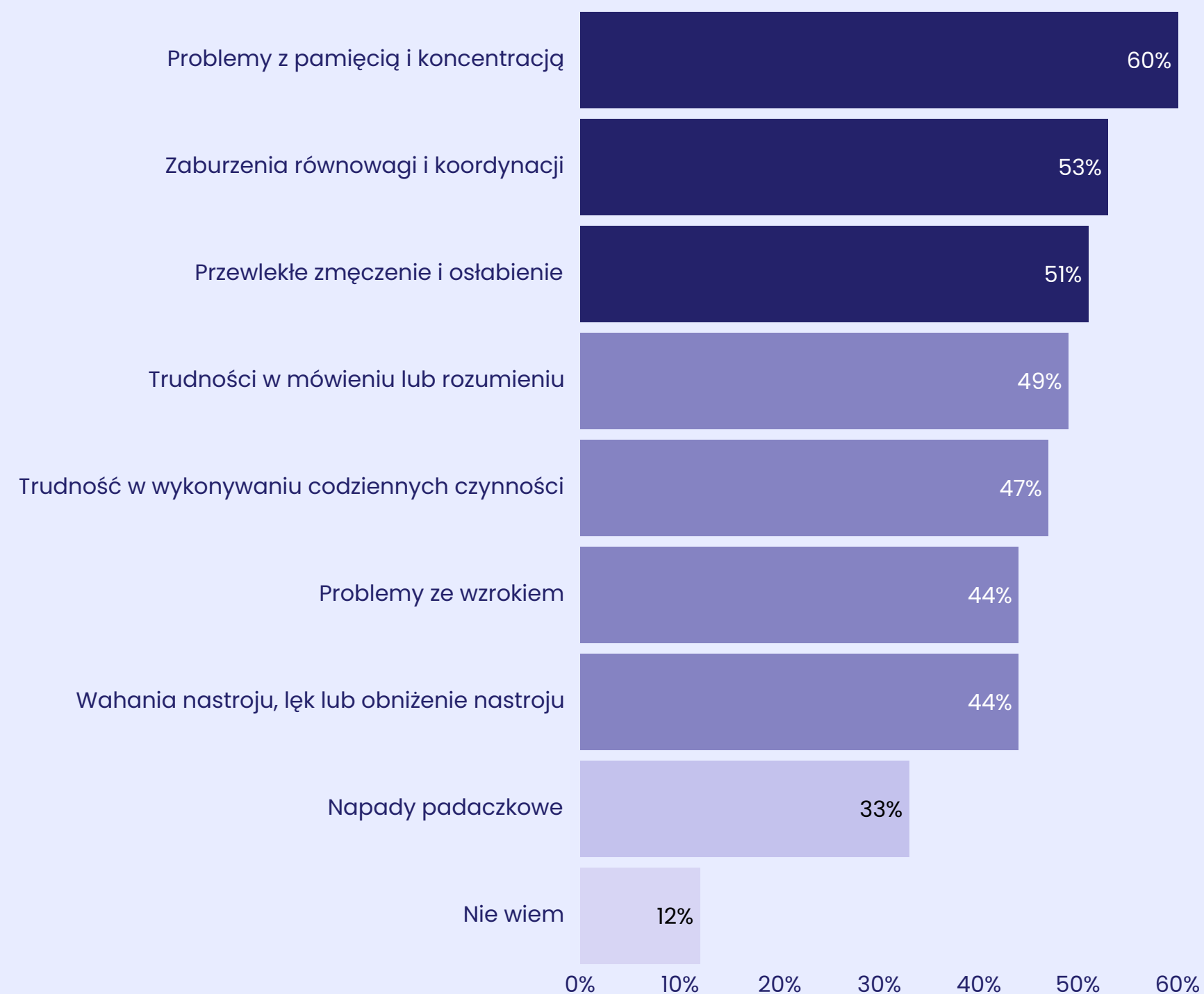
Wpływ na funkcjonowanie

Objawy choroby

Najczęściej wymienianymi przez respondentów objawami glejaka są **problemy z pamięcią i koncentracją (60%)**. Wysoko w zestawieniu możemy również odnaleźć **zaburzenia równowagi i koordynacji oraz przewlekłe zmęczenie i osłabienie (kolejno 53% i 51%)**.

Dodatkowo blisko połowa uczestników badania wskazuje na trudności w mówieniu lub rozumieniu i trudności w wykonywaniu codziennych czynności (odpowiednio 49% i 47%)

Które z poniższych objawów i ograniczeń mogą występować u osoby z glejakiem także wtedy, gdy choroba nie jest widoczna na pierwszy rzut oka?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

Wpływ na funkcjonowanie

Obszary życia, na które wpływa glejak

Badane osoby uznają, że glejak wpływa na każdy z wymienionych w pytaniu obszarów. Najbardziej na **poziom energii i codzienne funkcjonowanie** oraz **samopoczucie emocjonalne (odpowiednio 59% i 57%)**.

Wysoko respondenci oceniają również wpływ tej choroby na funkcjonowanie w pracy lub nauce (55%) oraz życie rodzinne (53%).

W jakich obszarach życia glejak może Twoim zdaniem wpływać na funkcjonowanie osoby chorej?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

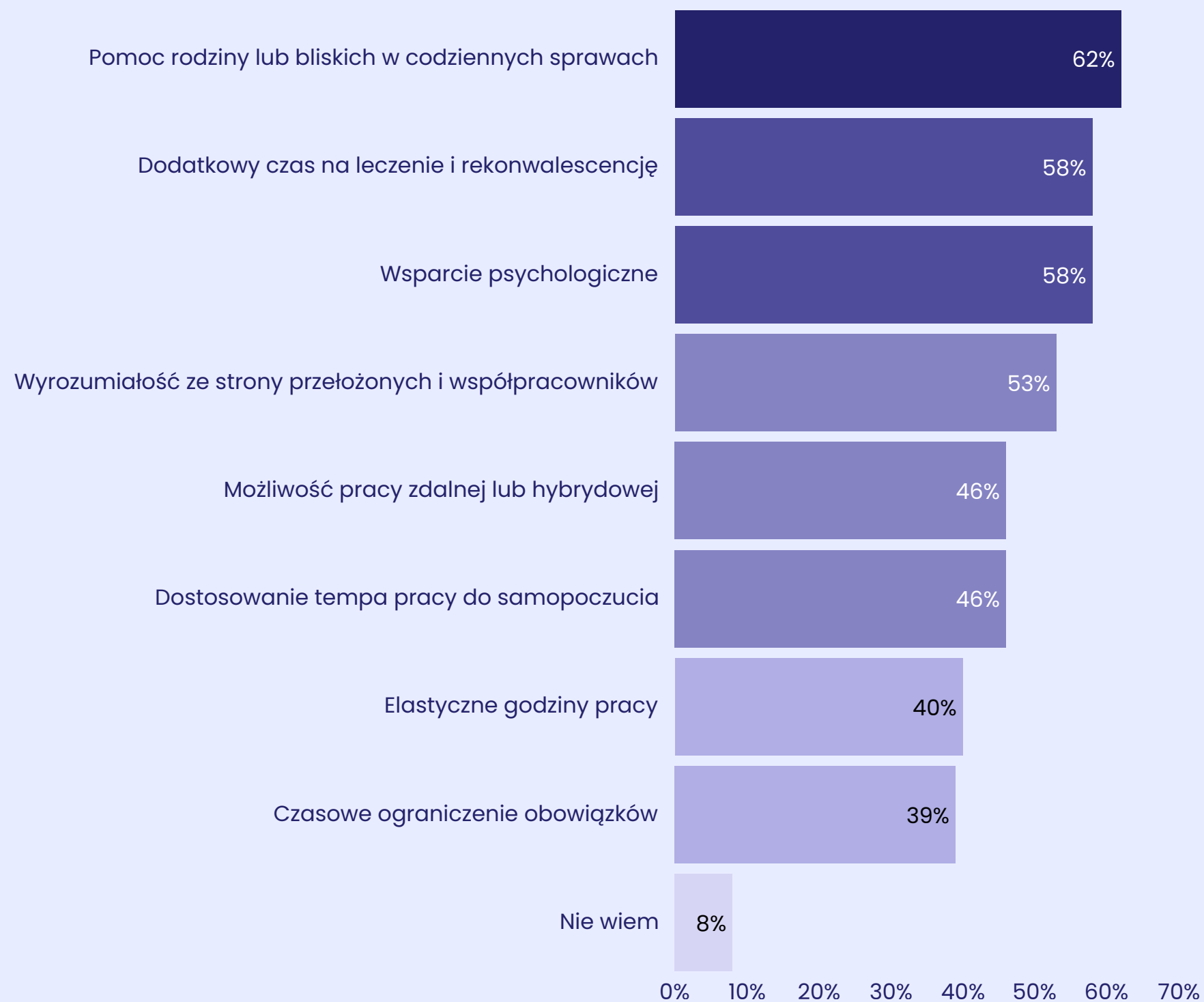
Wsparcie

Formy wsparcia

W opinii badanych osób chorujących na glejaka wymagają **wsparcia rodziny lub bliskich w codziennych sprawach (62%)**. Często respondenci wskazują również na **dodatkowy czas na leczenie** i rekonwalescencję oraz **wsparcie psychologiczne (w obu przypadkach 58%)**.

53% uczestników badania twierdzi, że osoby chorujące na glejaka potrzebują większej wyrozumiałości ze strony przełożonych i współpracowników, a 46% jest zdania, że powinni mieć zapewnioną możliwość pracy zdalnej lub hybrydowej.

Jakie formy wsparcia dla osoby chorującej na glejaka uważasz za uzasadnione?

* W pytaniu możliwe było udzielenie kilku odpowiedzi, stąd wyniki nie sumują się do 100%.

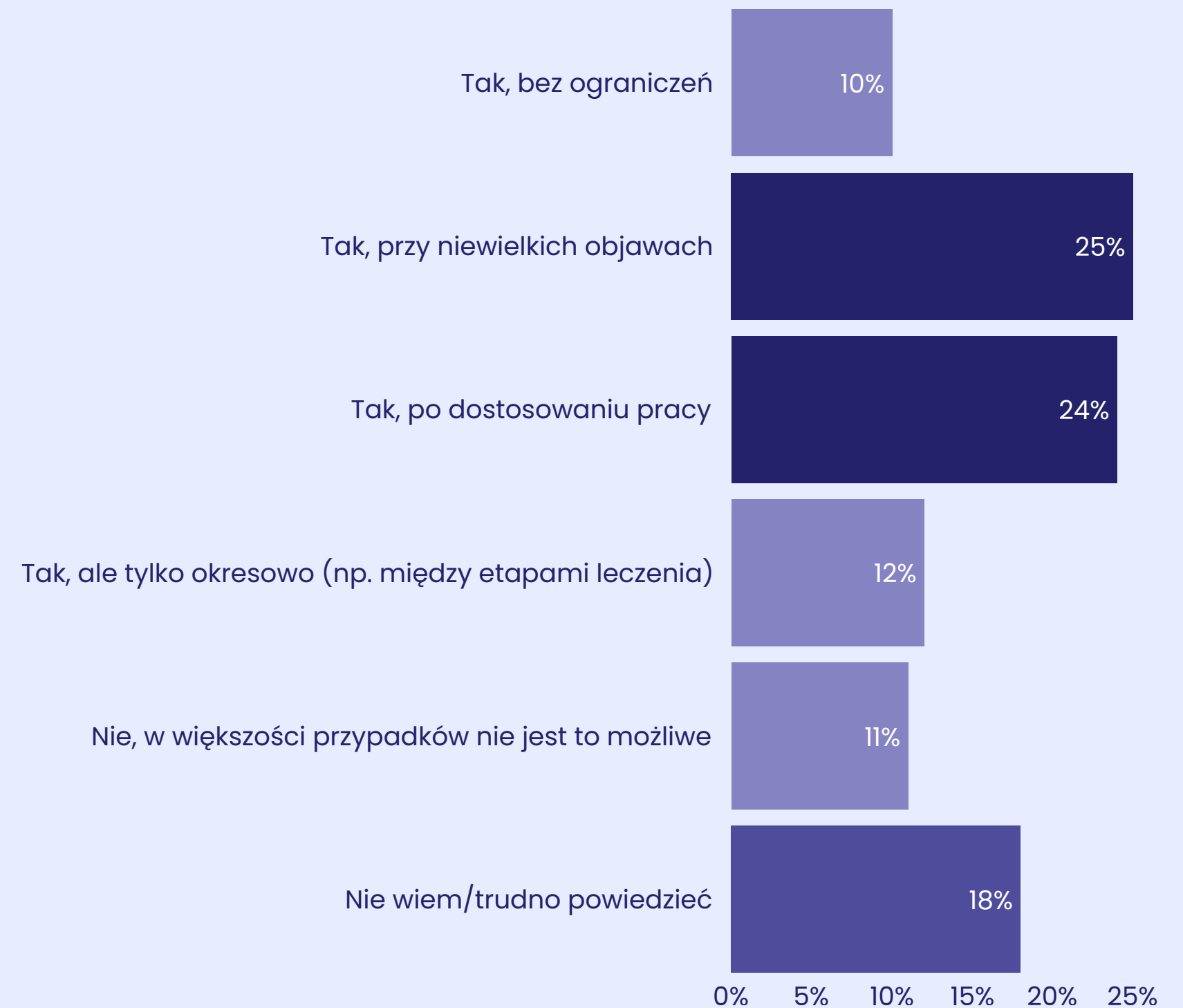
Wsparcie

Praca zawodowa

61% uczestników badania uważa, że osoby z diagnozą glejaka mogą kontynuować pracę zawodową – przy niewielkich objawach lub we wczesnym stadium (25%), po dostosowaniu pracy (24%) albo okresowo, np. między etapami leczenia (12%)

11% respondentów jest zadania, że w większości przypadków kontynuowanie pracy zawodowej przez takie osoby nie jest możliwe.

Czy Twoim zdaniem osoba z diagnozą glejaka może kontynuować pracę zawodową?

Widzimy się jutro

Przygotowany przez :

SERVIER POLSKA

Dowiedz się więcej :

WWW.WYLACZRKA.PL/GLEJAK